

res, da bi jaz pogostoma v pogodbah pomote delal s tem, da stavim v njih nepravna slovenska imena kakor na primer šop, škop, snop ali da dajem česar v last namestu prevzemalcu — predajalcu. Pervič dosedaj še nisem imel priložnosti, da bi pisal kako slovensko pogodbo, ker še doslej tega sploh nobeden mojih klientov ni zahteval. — Pravega slovenskega pismenega jezika še dosedaj ne poznam, kakor tudi „Domovina“ ne, akoravno se je predrznila kritizovati nek odlok ces. kr. okrajnega sodišča v Slovenjgradcu, v katerem je dobesedno navedena točka 29, zadnji odstavek, civilnega tožbenega postopanja, kakoršna je izdana v slovenskem državnem zakoniku. Neresnično je, da bi jaz vsled neznanja slovenskega jezika reč tako zamotal, da se ne ve, katere premičnine so s posestvom vred prodane in katere si prodajalec pridrži. V tej zadevi se je pisatelj dotičnega dopisa v „Domovini“ zmotil in si je najbrž mislil nekoga drugega gospoda v Kozjem, kateremu se je ta prešmentana pomota že večkrat pripetila, akoravno mu je slovenščina materni jezik.

5. Pripomnim, še da sem v Kozjem jaz edini pooblaščen stranke zastopati, posebno pa tožbe vlagati, zato so besede, katere se podtikujejo neki gospej, katerej je moj delokrog popolnoma znan, prava nesmisel; rekla bi baje bila, da bodeta v prihodnje sodnijska dela bilježnik (notar) in odvetnik med seboj delila. Kaj takega menda pač tudi pisatelj omenjenega članka ni verjel, ker mu vendar mora biti znano, da sodnija tega ne pripušča. Ljubeznjivi zastopniki slovenskih interesov v Kozjem naj me v prihodnje pustijo v miru, ker tako malo zanimanja za gospodarstveno bedo tukajšnjega prebivalstva uni kmetje, ki so vsled omenjega članka na mojo besedo od „Domovine“ odpadli, pri meni ne bojo našli, kakor pri tistih, ki se jim vsiljujejo „kot rešilci v sili.“ Opozorim danes le na to, na kakšen način se uporabljajo deske (blanje) za mostove, bakrena galica (Kupfervitriol) za škropljenje vinogradov itd. itd. — Vse na korist okraja! — Kdor marsičesar ne more zagovarjati, naj ne podtika drugemu pomanjkljivosti, katerih ima sam v obilnej meri! — V Kozjem, dne 5. junija 1904. Dr. Richard Zirngast, odvetnik. — Pripomba uredništva: Potolažite se gospod doktor, saj je vsakomur znano, da tisto sadje ni najslabše, katerega se ose lotijo.

Od sv. Andraža v Slovenskih goricah se nam piše: „Dragi nam „Štajerc!“ Srčno te pozdravljamo naročniki od sv. Andraža v Slov. gor. Ponosni smo, da prihajaš k nam v tolikih iztisih. Tisto mariborško „ključenco“ pod imenom „Naš dom“ bodemo kmalo odpravili. — Vzel sem nedavno svojo popotno torbo ter jo mahnil proti sv. Antonu v Slov. gor., kjer sem se malo oddahnil. Zvedel sem tamkaj in se tudi prepričal, da so se razmere na tamošnji pošti povoljno izboljšale, odkar je znani Župetinski Mikl od ondot odišel nekam gor v št. Ilj v Slov. gor., kjer ga baje niso nikakor posebno veseli. — Zvedel sem še nekatere druge reči, o katerih pa ti bom, ljubi Štajerc, prihodnjič pisal. Ko sem se malo odpočil, obrnem

se nazaj proti sv. Andražu. Pridem do Totela, kjer imajo „Tabak trafiko“. Zahtevam dve smodki (cigari). Medtem, ko gospodinja mojemu naročilu ustreže, zapazim na mizi dva klerikalna lista in sicer mariborskega fihposovega očeta in pa njegovega bratranca s Kranjskega, ki nosi precej pomenljivo ime „Domoljub“. Premišljal sem nekaj časa, kako bi se vendar dala ta zalega do dobrega zatreti. A-ha, že sem iztuhtal. Saj lahko grem k gospodu župniku, ki so „sloveč“ lovec; oni imajo dve puški, lahko mi eno posodijo —, pa bo. Pa kaj, šment! Že med potjo zvem, da imajo eno puško odposojeno pri logarju, njihovemu sosedu, ki jo baje neobhodno potrebuje, da naganja ponočnjake od svoje male Frančike. Diskretno se mi je še zaupalo, da ima ta sosed dotični „gvir“ nabasan s svinjskimi ščetinami. — Pozor toraj, ponočnjaki, da vas ne doleti „bridka osoda“ v podobi svinjskih ščetin! — Poiskati si moram toraj drugo orožje, da spravim to svojad tjekaj, kamor sliši in kjer ni miši. Upam, da se mi to v kratkem posreči in naznanil ti bodem, ljubi Štajerc, o izidu tega lova, ki mora biti vsekakor vspešen.

Naznanim ti tudi, dragi Štajerc, da se je pri nas pred nedavnim časom ustanovilo veteransko društvo. To je lepo in hvale vredno, da si stari odsluženi vojaki segnejo v roke ter se združijo. Toda kakor povsodi tako tudi tukaj nameravajo klerikalni mešetarji in narodni prenapetneži vplesti v društveno življenje jezikovne prepire. Star, odslužen vojak naj bi se učil od neiskusnih „mladeničev“ novih povelj ali komand. Namesto „rechts um“ naj bi se obračal po povelju: „obrnj se na desno!“ Hu, tega se menda naši veterani ne bodo lahko hitro navadili! Pa saj jim tudi ni treba. Česar so se naučili v cesarski službi, tega so navajeni in tega se bojo tudi držali. Veteranci tvorijo društvo odraslih, pametnih in izkušenih mož, ne pa tolpo mlečnozobih, vibravih in norčavih pobalinov, ki se dajo za par vrčkov piva ali vina od zasmuknjenih lisjakov za vsakoršnobi otročarijo (nočem rabiti slabšega izraza) vneti ali podkupiti. Kdor želi najti poslušnih in prismojenih tepcev, ta jih naj išče drugod, med veteranci jih bode malo našel, — ali pa čisto nobenega, kajti oni so zavedni in toraj za hujskarije nepristopni možje. Toraj „hah! Ach!“ da se ne bodete med svetom osmešili in zašli v zanjke zviti in potuhnjenih zapeljivcev! — Ruh't!

Zunanje novice.

Umor vsled ljubosumnosti. Nedavno je na Dunaju 26-letna dekla Elizabetha Strassner na ulici zabodla dolg kuhinjski nož Ani Wokač v srce, da je poslednja pri priči mrtva obležala. Obe deklici sta hodili k enemu in istemu spovedniku k spovedi. Strassner se je v svojega spovednika strastno zaljubila, a kakor že pri taki vroči ljubezni navadno pride, postala je tudi ljubosumna. Kot svojo najnevarnejšo tekmovalko je spoznala Ano Wokač ter sklenila se nad njo grozno maščevati, kar je tudi na zgoraj omenjeni način storila. — Pripomniti še gre, izvoljeni

da je „Das 1. verni in je ki so v mo toda 7. Gradci Čiči n jo je ali or neki katere njo ge dečku razme v prvi L na Og pri ses mašče upijani jo je p vrgel csany P Mariji baje n njegov Na Pa. v S tina V skem. oltar s zemljic K med 4 Nemšk 39 mil skem 4 2, na 8 sto let 2 in p ljudij. neki B ziliji; o V namera umora nija. Te ska vla s vsem dopusti časih o Ne manjši svojo že izvoljeni

je Stassner „več ko je treba“ v spovednici tičala. Das kommt davon.“

12 sto ljudi ponesrečilo. Pri New-York-u v Severni Ameriki užgala se je ladja „General Slocum“ je pri tej priliki storilo smrt okoli 12 sto ljudij, so deloma vsled opeklin poginili, večinoma pa so morje poskakali ter utonili. 700 mrličev so že našli, da vsled hudih opeklin se jih da le malo spoznati.

Tajnosten umor. Pred par meseci je prišla iz gradca neka Marija Hördler k grajščaku Guču v Ogrskem za guvernanto. Pripovedovala je, da je v Gradcu neki njen sorodnik večkrat snubil, ona ga ni marala. Pred kratkim prinesel ji je neki nepoznan deček od tega sorodnika pismo, v katerem ji je naznanil, da je v Čiči ter da želi ž njo govoriti. Ona na pismo ni odgovorila, temuč ga je vrnila. Druzega dne so našli guvernanto strašno umesarjeno in mrtvo pri nekem mlinu. Dosedaj je prvi vrsti umora sumljiv neznani sorodnik.

Lastno ženo razkosal je žagar Štefan Babcsany Ogrskem. Ko je dne 25. maja t. l. ženo zasačil sestanku z nekim delavcem, sklenil je se krvavo maščevati. Šel je v bližnjo krčmo ter se tamkaj dobro najel. Domu prišedši zadavil je nezvesto ženo, djal je pod žagin list ter na dvoje prežagal. Nato je pel kosa v potok, kjer so ju žandarji našli. Babcsany sedi že pod ključem.

Perzijski šah (cesar) pride meseca avgusta v njegove vire (Marienbad) na Češkem, kjer ga bode naš cesar obiskal. Stanovanja so za njega in njegovo številno spremstvo baje že najeta.

Namesto poroke — smrt. V rudniku v Exportu, v Severni Ameriki, je nedavno skala ubila Valenta Vavken-a, doma iz Rovt pri Logatcu na Kranjskem. Revež je hotel ravno isti dan stopiti pred svojo nevesto Franciko Dolenčevo. Bodi mu lahka tam v daljnem tujem svetu!

Koliko je stoletnih ljudij? Na Avstrijskem imamo 47 milijoni prebivalci 800 stoletnih ljudi, na Češkem med 56 milijoni 778, na Francoskem med 213, na Angležkem samo 146, na Škotskem 46, na Švedskem 10, v Belgiji 6, na Danskem na Španskem 401; na Švicarskem nimajo nobenega stoletnega domačina, na Srbskem pa živi med samo pol milijona prebivalcev 575 sto- in čezstoletnih ljudi. — Najstarejši človek je sedaj na svetu menda Bruno Cotrier, meščan v Rio de Janeiro v Braziliji, on šteje 150 let svojega življenja.

V Srbiji, posebno v glavnem mestu Belemgradu, kraljevali so častniki slovesno obhajati obletnico kralja Aleksandra in kraljice Drage dne 11. junija. Temu naklepu se je krepko zoperstavila avstrijska vlada. Avstrijski poslanik je zapretil, da zapusti Srbijo s svojim osobjem v 24 urah srbska tla, ako srbska vlada takšen škandal. Dobro je vsaj odločnost pokazati.

Nekaj za „jungferce“, ki se želijo omožiti. Najstarejši možki na svetu se želi omožiti. Dal je to željo po časnikih razglasiti. On ponudi svojo „lepo in srečno domačijo, vzglednega moža,

mного denarja in povrh še popolno prostost.“ On je Amerikanec ter slovi pod imenom „major Karol Gautz“, stanuje pa v Fairfield-u (Jowa). Gautz tehta 30 funtov in je 18 palcev „visok.“ Star je sedaj 39 let, toraj se ni bati, da bi večji zrasel. Njegov oče je velik mož, črez 6 črevljev visok, in mati tehta črez poldrugi cent. — Ako se kateri izmed naših deklet posreči Gautzovo „besedo“ dobiti, smo pripravljeni zaroko brezplačno v „Štajercu“ razglasiti.

Žalosten konec cele rodbine. V Hamburgu so se zastrepili slikar Gusecke njegova žena, sin, hči in mati.

Ruski jetniki, ki so ob enem ranjenci, imajo po japonskih bolnišnicah baje prav dobro postrežbo. Do 13. maja je bilo shranjenih tamkaj 376 mož in 10 častnikov. Neranjenih ruskih jetnikov je pa po japonskih bolnišnicah 141 mož in 19 častnikov.

Od mrtvih se je prebudila kmečka hči Helena Frič v Egerszegu na Ogrskem. Pokopali so jo s vsem njenim lišpom in dragocenostmi. Po noči pa sta na britof prišla dva lopova ter grob spet odkopala. Da bi se hitreje in lahkije polastila prstanov, odrezala sta mrliču tri prste. Vsled hudih bolečin pa se je navidezno mrtva deklica vzbudila in po konci skočila. Prestrašena zločinca sta jo urno popihala, od mrtvih obudena deklica pa je šla z ranjeno roko k grobarju, ki jo je potem domu spremil.

Zgorelo je celo mestece Korstyszev pri Kijevu na Ruskem. Zgorelo je tudi več ljudij.

Bivši burski general Cronje, ki je sedaj že 70 let star, angažiran je za svetovno razstavo v St. Louis-u v Severni Ameriki, kjer bode s primernim številom svojih rojakov obiskovalcem razstave predočeval „bursko bojevanje“. Poročiti se tudi namerava v kratkem z vdovo nekega Nemca iz Južne Afrike.

Blazna (nora) mati. V Wermsdorfu pri Draždanih na Saksonskem je žena trgovca Gessner-ja v blaznosti zadavila svoje tri hčere nato pa sama sebi trebuh razparala.

Johann Orth, bivši avstrijski nadvojvoda Johann, služi baje, kakor poroča neki bavarski list („Fränkisches Volksblatt“), sedaj v japonski armadi in sicer pod drugim privzetim imenom. Nazivlje se baje „instruktor japonske vojske v Tokio“. Mi ne trdimo, da bi bilo to poročilo popolnoma resnično.

Saksonski kralj Jurij je nevarno zbolel in bode težko kedaj do dobra okreval, ker je že v precej visokih letih.

Čudežna prikazen. V vasi Szowsk v Galiciji razširila se je vest, da se je pri nekem studentu prikazala Mati Božja v vsej svoji nebeški bliščobi in krasoti. Na stotine lahkovernih ljudij roma neprenehoma k dotičnemu studentu, da bi videli tamkaj ta „čudež“ in da darujejo tam svoje zadnje krvavo prislužene groše. Prej ali slej pa se bode pokazalo, da je ta „čudež“ prava sleparija in goljufija kakega zvitiga ptička, kakor se je to pod enakimi okolščinami že pokazalo in dokazalo v brezštevilnih slučajih.